7

TRONC BALIT

Nan Orriols

TRONC BALIT

7

NAN ORRIOLS

A les Guilleries, totes les bestioles saben que un tronc balit és la soca d'un abre que ha caigut. La humanitat sencera viu en un tronc balit.

Aquests dies, sort en tinc del Barça, de Plats bruts i de l'Atrapa'm si pots. La convocatòria electoral ha esvalotat el galliner, i pollastres i gallines discuteixen apassionadament per formar un front comú per acusar la guineu de fatxa i no se sap de quantes coses més. El problema és que pollastres i gallines no es poden barrejar.

Unes són espanyoles i monàrquiques i altres diuen que representen la república i l'independentisme, però parlen i parlen per anar tots junts a l'esquerra del Partido Socialista

Obrero Español, que també és el del president Salvador Illa, pollastre catòlic i de l'Espanyol. I tot esdevé un garbuix terrible, perquè tothom vol un escó —una poltrona— per cobrar de l'erari públic. El fet, però, és que el pinso no arriba per a tothom.

I la Sra. Colau, per fer pena, diu que ha hagut de deixar el pis on vivia i anar a viure a casa d'un familiar perquè no podia pagar el lloguer. L'exalcaldessa, sense habitatge? Sí, terrible. I per guanyar-se la vida demana anar a la llista del pollastre de pota blava Gabriel Rufián, de cresta ben pentinada, malgrat que aquest ja ha fet un pacte amb Irene Montero, gallina ponedora que té niu amb l'exvicepresident del govern d'Espanya, el pollastre amb plomero Pablo Iglesias. Però l'exalcaldessa no tindrà escó, no tindrà galliner, no tindrà pinso. ERC l'ha abandonada. Ja va dir el papa d'El Palmar de Troya, el Sr. Oriol Junqueras, que ell no havia anat a la presó per acabar acceptant una llista amb la Sra. Colau.

Els valors republicans, a favor d'una Catalunya independent, triturats mentre pollastres

espanyols d'esquerres li demanen al Sr. Rufián que traeixi ERC i defensi el nacionalismes espanyol d'esquerres, que és el mateix que el de dretes. Sempre m'he preguntat què té Catalunya que ens estimin tant, perquè l'obsessió per «la unidad de España» és de dretes, esquerres, 155, Felipe González, Alfonso Guerra, José María Aznar i Mariano Rajoy.

Crec que tot s'entén recordant la cançó que de petit —amb cinc o sis anys— ens feien cantar en un pis del carrer Manlleu de Vic on anàvem a escola:

«En pie camaradas, siempre adelante,
cantemos el himno de la juventud,
el himno que canta la España gigante
que sacude el yugo de la esclavitud.

De Isabel y Fernando el espíritu impera,
moriremos besando la sagrada bandera,
nuestra España gloriosa nuevamente ha de ser
la nación poderosa que jamás dejó de vencer.»

KUCA
BALITUS
CUCA

Robot BaLiTus

Senyors Oriol Junqueras, Gabriel Rufián, Irene Montero, Sergi Sol, Jéssica Albiach, etc.: vostès, per l'edat que tenen, no la van cantar mai. Sàpiguen que la cançó és vigent. Que el rei Borbó, vestit de capità general i amb la filla ja amb carrera militar, presideix una desfilada marcial per intimidar els independentistes. De fet, l'operació Rufián/Montero/ERC... fa el joc a la perfecció a la monarquia i a tots els «padres de la patria», que sempre hi són. Molts, vestits de negre, i d'altres, de caqui. Espanya no és un estat democràtic. La transició no va existir. I el Sr. Gabriel Rufián, organitzant un aquelarre per quatre poltrones ben pagades. I, el tronc, encara el volen enganyar. Volen fer veure el negre de color blanc, i fins i tot compren la història. La canvien i, tot, buscant el benefici econòmic sense escrúpols.

Aquest any, el Premi Planeta —dotat amb un milió d'euros— l'han donat a Isabel Allende (Isabel Allende Llona). Degut a la separació dels seus pares el 1945, va viure i estudiar en diferents països, i va mantenir força contacte amb el seu parent, Salvador Allende, metge

d'ideologia marxista que va presidir Xile amb un govern que aplicava el socialisme democràtic. Però un cop d'estat del general Augusto Pinochet va rodejar militarment el Palau de la Moneda, i el president legítim Salvador Allende es va suïcidar abans de ser detingut. A causa d'aquest fet, ocorregut l'11 de setembre de 1973, la família d'Isabel Allende es va exiliar a Veneçuela, on van viure fins al 1988.

La vigent Premi Planeta ha estat una escriptora d'èxit —ha venut milions de llibres—, s'ha casat i divorciat diverses vegades i viu als EUA. I ara és aquí, a Barcelona, en una cerimònia presidida pel rei Borbó Felip VI —imposat pel dictador Francisco Franco— i pel president del Grupo Planeta, José Creuheras Margenat. Creuheras també és president d'Atresmedia des del febrer de 2015, quan va ser nomenat per José Manuel Lara Bosch, que va morir aquell mateix any. Creuheras s'ha manifestat sempre com una persona monàrquica i de dretes.

Bé, doncs per un milió d'euros, Isabel Allende

ve aquí a blanquejar la monarquia borbònica i un estat que és herència del franquisme. Sap l'escriptora què va passar l'1 d'octubre de 2017 a Catalunya? Té coneixement de l'aplicació de l'article 155 i dels judicis de venjança i odi contra els catalans i els exiliats? És probable que no. Però el que és realment vergonyós és que la figura de Salvador Allende, demòcrata i defensor de les llibertats, sigui manipulada per la dreta monàrquica espanyola, i que aquesta bona dona de 84 anys vingui a Barcelona a buscar un xec per un import que segurament no necessita. Però ja sabem que això dels diners és molt complicat perquè agraden molt. Això, els Borbons d'Espanya ho saben molt bé. Ah!, i l'expresident socialista Felipe González i l'expresident del PP José M. Aznar, també.

Escrivint el Tronc balit i amb el canvi climàtic present, les inundacions als Països Catalans són constants: destrucció d'habitatges, cotxes arrossegats per les rieres que apareixen al mar, persones que han passat la nit a la teulada

de casa seva i que han estat rescatades amb helicòpters, vides que no s'han pogut salvar, camps agrícoles negats amb les collites perdudes...

Tot viu en la contradicció, amb polítics i grans empreses que encara criden al consum de cotxes i viatges arreu del món fent grans creuers o amb avions. Si no consumim, les administracions no fan diners per pagar les pensions, l'exèrcit, la monarquia i mil coses més. No es tracta de fomentar l'estalvi i consumir menys, no ho faran pas. I no diran la veritat, perquè perdrien les eleccions. Ignoren el canvi, i la població en paguem les conseqüències.

Tot plegat és com si visquéssim al tren de la bruixa de les atraccions de Festa Major: al túnel ens pegava amb una escombra però ens agradava i hi tornàvem, malgrat que tots sabíem que la bruixa era el mateix home que ens venia el bitllet. Això sí, veig que els restaurants estan plens. És una mica com si pensés-sim que, ja que tot s'acaba, que ens enganxi amb la panxa plena.

© Nan Orriols
Revisió lingüística: Esther Pujadas. estherpujadas.cat
Disseny i maquetació: Toni Casassas
Dibuixos: Nan Orriols

Impressió: Maideu S.L.
Ripoll. Octubre del 2026

Gabriel Rufián va dir que havia estat a punt de plegar de la política i anar-se'n cap a casa, però no; ben pensat, millor que no. Si busqueu informació de Lluís Armet, del PSC, trobareu que durant disset anys va ser conseller del Tribunal de Cuentas de España. Sí, sí, el mateix tribunal que es negava a aplicar l'amnistia als polítics catalans. I si mireu el currículum de l'exdelegada del Gobierno de España a Catalunya, Teresa Cunillera, us pot venir un cobriment de cor: tota la vida fent de diputada i, ara, també de tertuliana de RAC1.

En fi, d'on sortiran els diners dels sous públics —ja sigui dels senyors d'ERC per donar suport al Sr. Illa, o d'assessors o caps de secció, o sous negociats— amb una Catalunya col·lapsada, amb un canvi climàtic galopant, amb trens que no funcionen i un president de la Generalitat que encara predica la Catalunya dels deu milions d'habitants, una altra pista a l'aeroport del Prat i més i més de tot? Mireu què passa a França: al final, la gent s'emprenya. I és que no es pot viure sense esperança quan t'han promès l'estat del benestar.